

A Margithidtól a Nemzeti Színházig...

Átalakultak a cégfeliratok — egyszerű és őszinte lett a cégtábla

A Nagykörút megszokott, régi képe az 1950-es év első két hónapjában átalakult. Sok régi cégtábla eltűnt s vele sok régi kifejezés is. Új feliratok hirdetik egyszerűen és tárgyilagosan, hogy ki és mit árúsít az üzletben. A Nagykörút üzleti jellege megmaradt, de tisztább és őszintébb lett. Természetesen nem százszázalékos ez az átalakulás és

vannak változatlanul szabálytalan cégtáblák, sőt olyan új feliratok is, melyek megint csak hibásak.

Ezzel kapcsolatban először is le kell szögeznünk, hogy a minisztérium elég időt hagyott a rendezésre, a KISOSZ pedig és szakmai egyesületek elég figyelmeztetést és tájékoztatást intéztek az érdekeltekhez — minden ma is rossz cégtábláért tehát csakis az üzlettulajdonos hibáztatható. Mindaddig viszont amíg az ellenőrzés nem kezdődik meg,

még nem késő a hibák kijavítása,

amire ezúttal is nyomatékosan felhívjuk az érdekelteket.

Sok a névtelen üzlet!

Szükséges ez azért, mert — hogy a Nagykörút példájánál maradjunk — ma is

sok az olyan üzlet, melynek sem portálján, sem cégtábláján nem szerepel az iparúzó neve.

A Margit-híd és a Marx-tér között, a körút egyik oldalán 16 olyan üzlet van, melyben — a cégfelirat szerint — kereskedést folytatnak, de nem derül ki, hogy kicsoda. Sok az olyan eset is, hogy a név ugyan ki van írva kis táblára az üzlet ajtaján, de az zárás után nem olvasható, a redőny eltakarja.

A szakmák megjelölése általában helyes és tárgyilagos. Egyes régi toldatok, márkanevek ugyan megmaradtak, de ezek általában *bejegyzett* nevek és továbbra is jogosan tüntethetők fel. Maradt néhány külföldi elnevezés is. Ezek — ha bejegyzett nevek — szintén meghagyhatók a rendelet szerint. E jogszabályadta lehetőséggel mégis több olyan kiskereskedő nem kívánt élni, akinek pedig jogában állt volna a külföldi hangzású cégnevet megtartani.

Sok kiskereskedő helyesen ismerte fel a cégtáblarendelet célját

és úgy látták helyesnek, ha nem használják többé a ma már gyakran rossz is ható külföldi kifejezéseket.

Maradt a puszta fal?

A cégfeliratok tekintetében tehát sokat javult a helyzet, amit azonban nem lehet elmondani a város képének alakulása szempontjából. A szabálytalan cégtáblák leszerelésével sok fal üresen maradt, még hozzá rendszerint elcsúfítva az épületeket.

Kiálló portálrészek, deszkadarabok nagy vésések egyes helyeken elütő színű mázolások láthatók az üzletek fölött.

A Margit-híd közelében például egy üzlet fölött — messzire láthatóan — egy *fehér nyíl* tárult fel a leszerelt cégtábla helyén. A nyíl mellett az „*Ovóhelyhez!*” felírás idézi a háború rossz emlékeit.

Az üres és vakolatlan falakra való figyelmeztetés természetesen nem hibáztatás. A cégtáblák átalakítása elég költséges volt ahhoz, hogy további terhet a kiskereskedőnek e célból most ne kelljen viselnie. Később azonban gondolni kell majd erre is és fokozatosan rendet teremteni. Budapestről, a fővárosunkról van szó, melynek az öt-éves tervben előirányzott fejlődéséhez és szépítéséhez ez is hozzájártozik.